

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Til hr. Kristen Touborg vil jeg sige, at hr. Kristen Touborg jo har ret i, at nu har vi at gøre med én organisation, og det ændrer selvfølgelig situationen noget. Men når vi alligevel er lidt i tvivl og kigger åbent på udvalgsarbejdet, er det jo, fordi medlemmerne, som det også er blevet påpeget tidligere, vælges lokalt, og lokalt har man endnu ikke foretaget den sammenslutning, og derfor giver det måske stadig en mening. I hvert fald sikrer man, at det ikke kun er de store landbrug, der bestemmer strukturudviklingen, som hr. Kristen Touborg var bekymret for, og det er det, der betyder noget for Det Radikale Venstre: at de forskellige landbrugsformer er repræsenteret i en eventuel fremtidig kommission.

Jeg vil heller ikke afvise den amtslige løsning på forhånd. Jeg ser bare nogle ting i den, jeg ikke bryder mig om, så det er ikke den, jeg lige nu har det varmeste forhold til. Men jeg er åben for alle løsninger, og jeg tror sådan set, at hr. Kristen Touborg og jeg ønsker at løse de samme grundlæggende problemer, så vi må kigge på de ting, der kommer.

Jeg er meget ked af, hvis jeg har udtrykt mig uklart, men jeg skal forsøge at udtrykke det helt krystalklart: Det Radikale Venstre ønsker at afskaffe vetoretten, for så vidt angår beslutninger om de åbne naturværdier og drikkevand. Uanset hvilken løsning der måtte komme, ønsker vi at afskaffe landbrugets flertal og veto på disse områder. Det, jeg udtrykte tvivl om, var: Hvis man fortsat har en jordbrugskommission – hvis det er den løsning, Folketinget ender med – hvor der fortsat er repræsentanter for både de små og de store landbrug, skal man så også afskaffe vetoretten for rent landbrugstekniske spørgsmål i et sådant organ? Det er jo lidt hypotetisk, fordi man kan forestille sig 40 forskellige modeller, men der skal selvfølgelig tages hensyn til strukturudviklingen, som hr. Kristen Touborg var inde på, så det var kun det, der var pointen.

Den fg. formand (Svend Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Målsætningen for Enhedslisten inden for dette område er drikkevandsbeskyttelsen og naturbeskyttelsen frem for alt, og det vil sige, at vi vil støtte de regler, som giver den bedste sikring. Derfor er det efter vores opfattelse også indlysende, at en offentlig forvaltningsmyndighed

ikke skal indrettes på en sådan måde, at et bestemt erhverv i realiteten kontrollerer beslutningerne. Det hører jo ingen steder hjemme, og især ikke når det er en myndighed, der har indflydelse på så vigtige ting som vores drikkevand og vores naturbeskyttelse.

Alene det burde afgøre diskussionen om flertalsspørgsmålet. Det skal ikke være ét erhverv, der har flertallet i kommissionerne, og indtil nu har jeg ikke hørt nogen bæredygtige argumenter i debatten for, hvorfor man ikke kan træffe den beslutning på nuværende tidspunkt og sige, at det er en forudsætning, der skal indgå i det udvalgsarbejde, som skal foregå. Jeg må indrømme, at det har jeg ikke hørt nogen bæredygtige argumenter for, medmindre man fra Venstres side i realiteten har besluttet, at man vil opretholde den situation, at vi har en forvaltningsmyndighed, hvor beslutningerne træffes af lobbyister fra et bestemt erhverv, selv om det er en mærkværdig ordning.

Kl. 13.35

Der er også andre områder, hvor vi gerne vil have, at der kommer et beskyttelseshensyn ind. Det er især i forbindelse med strukturudviklingen i det mindre og det økologiske landbrug, som hr. Touborg var inde på, og derfor mener vi, at omdannelsen af kommissionerne og deres sammensætning skal være på hele området og ikke kun dele af området. Det er så muligt, at Det Radikale Venstre og Enhedslisten ikke er hundrede procent enige om det, jeg ved det ikke, men vi mener, at strukturudviklingen er dybt negativ i øjeblikket. Tag f.eks. bare de store svinefarme. De er ikke bæredygtige, og derfor er der også her et samfundsmæssigt hensyn, som skal varetages.

Så må jeg til gengæld sige, at jeg godt kan se, at hr. Martin Lidegaard kan have en pointe i at spørge: Kan vi nu være hundrede procent sikre på, at amtskommunerne vil holde kraftigt nok styr på, at industriinteresserne ikke til gengæld går ind og laver ulykker dér, hvor vi forhindrer, at landbrugsinteresserne laver ulykker, for så kommer vi jo fra ondt til måske endda værre? Vi ved jo godt, at amtsråd ofte er bløde i knæene, hvis der kommer en stor industri og siger, at nu er det et spørgsmål om så og så mange hundrede arbejdspladser. Så kan amtsrådet blive meget føjeligt på miljøområdet, og det er desværre, må jeg sige til hr. Touborg, en ikke helt utænkelig situation. Det ved jeg også at hr. Touborg vil anerkende.